

MSB 342

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

De eerste leugen van de satan

door Robert Juneau

Je hoeft niet ver te lezen in Genesis voordat je bij de eerste leugen in de Bijbel komt. Wie vertelt die leugen? Niemand minder dan de vader van de leugen, de satan zelf. Over de gevolgen van ongehoorzaamheid aan God zei de slang tegen de vrouw: **“Gij zult geenszins sterven”** (Gen.3:4).¹ Vergelijk dit met wat God enkele verzen eerder tegen Adam had gezegd. **“En de HERE God legde de mens het gebod op: Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven”** (Gen.2:16-17). De leugen van de satan stond lijnrecht tegenover wat God had gezegd. God verklaart aan Adam dat hij zou sterven; de satan verklaart aan de vrouw dat zij niet zou sterven.

Adam was ongehoorzaam aan God en omdat wij allen in Adam waren toen hij zondigde, hebben wij allen deze doodstraf ontvangen. **“Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgegaan, omdat allen gezondigd hebben”** (Rom.5:12). Er zijn slechts drie uitzonderingen op deze waarheid in de Schrift. Henoch (Gen.5:24), Elia (II Koningen 2:11) en sommigen die in leven zijn wanneer Gods koninkrijk wordt hersteld (I Cor.15:51).

Afgezien van deze uitzonderingen ontkennen de meeste gelovigen niet dat ze zullen sterven, maar benadrukken ze dat alleen ons lichaam sterft; de ware persoon van binnen (onze ziel) zal nooit sterven. Ze zeggen dat dit geldt voor zowel gelovigen als ongelovigen, en dat iedereen ergens voor eeuwig zal leven. Ze stellen dat het geloof in Christus alleen bepaalt wáár iemand de eeuwigheid doorbrengt.

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

Maar dit is niet hoe de Bijbel de dood definieert; dit is hoe de Bijbel onsterfelijkheid definieert, iets wat alleen Christus bezit... **“die [Christus] alleen onsterfelijkheid heeft en een ontoegankelijk licht bewoont, die geen der mensen gezien heeft of zien kan. Hem zij eer en eeuwige kracht! Amen”** (I Tim.6:16).

De keuze die de mensheid in de Bijbel wordt geboden, is altijd die tussen de twee tegenover elkaar staande begrippen leven en dood geweest. **“Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht”** (Deut.30:19).

Hoe heeft God leven gegeven aan zijn schepping? Wat zorgt ervoor dat de materie waaruit wij bestaan leeft en niet slechts een klomp levenloos weefsel is?

“De eerste keer dat gesproken wordt over de ‘levensadem’ (NESHAMAH CHAYIM, de ‘adem des levens’ in de Statenvertaling) is in Genesis 2:7. Daar wordt ons gezegd dat deze werd geblazen in de neusgaten van de mens die God had geschapen en dat het gevolg daarvan was dat de mens een levende ziel werd (CHAIYAH NEPESH). De eerste waarheid die we daarom leren over de ‘levensadem’ is dat het een directe uitstroming van God is”, Otis Sellers, SB078, De levensadem.²

Deze wonderbaarlijke gave van de levensadem door God beschrijft het geestelijke aspect van de mens. Deze adem/geest (Hebr.: *RUACH*) is wat ons tot leven brengt, wat ons tot levende zielen maakt. Zolang we leven, bezitten we deze mate van Gods geest; wanneer we sterven, verliezen we die.

De Bijbelse definitie van de dood is die van een wederkeer. Het lichaam keert terug naar waar het vandaan kwam: de grond, het stof van de aarde. De levensadem (geest) keert weder naar waar zij vandaan kwam: naar God, die haar gaf. **“Toen formeerde de HERE God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; also werd de mens tot een levend wezen (levende ziel)”** (Gen.2:7). **“In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aardbodem wederkeert, omdat gij daaruit genomen zijt; want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren”** (Gen.3:19). **“Het stof keert weder tot de aarde, zoals het geweest is, en de geest keert weder tot God, die hem geschonken heeft”** (Pred.12:7).

De meeste christenen geloven en leren dat dit het lot is van dieren als ze sterven, maar ontkennen dat deze definitie op mensen van toepassing zou kunnen zijn, omdat mensen een ziel hebben, een geest, en dieren niet. Maar de Bijbel stelt dat de aard van leven en dood voor de mens dezelfde is als voor dieren. Zowel mensen als dieren hebben een lichaam en beiden bezitten de adem (geest) van God die hen tot leven brengt. Beide keren terug naar waar ze vandaan kwamen. **“Want het lot der mensenkinderen is gelijk het lot der dieren, ja, eenzelfde lot treft hen: gelijk dezen sterven, zo sterven genen, en allen hebben enerlei adem, waarbij de mens niets voor heeft boven de dieren; want alles is ijdelheid, alles gaat naar één plaats, alles is geworden uit stof, en alles keert weder tot stof”** (Pred.3:19-20).

Een dood mens is dood; in de dood is er geen bestaan. Het is in strijd met de Schrift te beweren dat de ziel van een mens na de dood voortleeft. **“De levenden weten tenminste, dat zij sterven moeten, maar de doden weten niets”** (Pred.9:5). **“Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat, want er is geen werk of overleg of kennis of wijsheid in het dodenrijk, waarheen gij gaat”** (Pred.9:10). **“Doden herleven niet, schimmen staan niet op; daarom hebt Gij hen bezocht en verdelgd en alle gedachtenis aan hen uitgeroeid”** (Jes.26:14).

Ter verdediging van de traditionele leer van het universele, eeuwige bestaan stellen sommigen dat het Oude Testament niet mag worden gebruikt om onze opvattingen over leven en dood te vormen. Dit is bij voorbaat onjuist (II Timotheüs 3:16). Leert het Nieuwe Testament iets nieuws over de dood? Is er iets veranderd van het Oude Testament naar het Nieuwe Testament met betrekking tot de aard en het

² Zie <https://lachairoi.org/sandb/all>

lot van de mens? **“Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet”** (I Joh.5:12). **“Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here”** (Rom.6:23). **“Want wij zijn voor God een geur van Christus onder hen, die gered worden, en onder hen, die verloren gaan; voor dezen een doodslucht ten dode, voor genen een levensgeur ten leven”** (II Cor.2:15). Want wat is uw leven? **“Gij zijt een damp, die voor een korte tijd verschijnt en daarna verdwijnt”** (Jac.4:14). Zie ook I Cor.1:18; 15:22,26; II Petr.3:9.

Sommigen beweren dat de leer van Jezus boven alles gaat wat er verder in de Schrift staat. Ten eerste is dit onjuist, omdat alles wat in de Schrift wordt onderwezen de leer van de HERE is, en Jezus is de HERE (Yahweh). Ten tweede heeft Jezus niets onderwezen dat afwijkt van of in tegenspraak is met wat de rest van de Schrift over dit onderwerp leert. De waarheid is dat degenen die dit beweren, ook de leer van Jezus niet geloven. **“... want wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt... want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt”** (Matt.7:13-14). **“... opdat een ieder, die gelooft, in Hem eeuwig leven hebbe. Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe”** (Joh.3:15-16). **“Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem”** (Joh.3:36). **“En toch wilt gij niet tot Mij komen om leven te hebben”** (Joh.5:40). **“En Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit mijn hand roven”** (Joh.10:28).

Onze *ongerechtigheid* ontdekken we in en door het leven dat wij nu bezitten, het leven dat wij in en door *Adam* hebben. Omgekeerd vinden we onze *gerechtigheid* in en door het leven dat ons is beloofd, het leven dat wij op een dag in en door *Christus* zullen hebben. **“Derhalve, gelijk het door één daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven. Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden”** (Rom.5:18). **“Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden”** (I Cor.15:22).

Er zijn drie belangrijke punten die we in dit korte vers moeten onderkennen. Ten eerste: in Adam sterven ALLEN. Dat geldt zowel voor gelovigen als voor ongelovigen. Ten tweede: in Christus zullen ALLEN levend gemaakt worden. Ja, Christus heeft voor iedereen een tweede leven verworven. Ten derde: ZULLEN allen levend gemaakt worden. “Zullen” betekent dat er een toekomstige ingreep nodig is om de toestand van de dood ongedaan te maken. Het “zullen” in dit vers verwijst naar de opstanding. Zie ook II Timotheüs 4:1.

Het toekomstige leven dat God ons heeft beloofd, komt niet – en kan ook niet komen – tot ons via het leven dat wij momenteel in Adam bezitten. Hoe kunnen wij van het sterfelijke leven dat wij nu leiden, overgaan naar het eeuwige leven dat ons is beloofd? Afgezien van de hierboven genoemde uitzonderingen, kan dit alleen door de dood worden bereikt. Adam moet ter dood worden gebracht; wij moeten sterven. Dit zou een somber vooruitzicht zijn als er niet de geweldige belofte van de opstanding was. De dood in Adam is alleen hopeloos als we niet in het bezit zijn van de belofte van een ander leven. **“Aldus staat er ook geschreven: de eerste mens, Adam, werd een levende ziel; de laatste Adam een levendmakende geest”** (I Cor.15:45) Nadat de eerste Adam sterft (wijzelf), wachten we op het leven dat ons is beloofd door de laatste Adam (Christus). De gelovige heeft dat beloofde volgende leven veiliggesteld; de ongelovige heeft het verspild. God heeft het allemaal gedaan, en Hij vraagt dat wij daarin geloven. Vertrouw op Jezus Christus voor uw rechtvaardige positie voor een ontzagwekkende God. Geloof dat Jezus Christus God is, het Woord (de uitdrukking) van God, de Zoon van God. Geloof in zijn naam. Geloof wat Hij voor ons aan het kruis heeft gedaan. Kortom, **GELOOF HET EVANGELIE!** Zie Johannes 20:31 en I Corinthiërs 15:1-4. Geloof maakt het verschil. De gelovige geniet voor eeuwig van zijn nieuwe leven met God; de ongelovige verliest zijn nieuwe leven in de tweede dood. Zie Openbaring 2:11; 20:6,14.

De belofte van de opstanding, een leven in en door Christus, is de meest ontzagwekkende, de meest opwindende, de meest hoopvolle, de meest ingrijpende, de meest... vul zelf maar een bijvoeglijk naamwoord in; ik kan er maar moeilijk een vinden dat recht doet aan deze wonderbaarlijke belofte van onze grote God. De belofte van de opstanding staat in de Bijbel omdat mensen die dood zijn, een opstanding nodig hebben. De opstanding is zinloos en overbodig als mensen niet dood zijn. Geloof niet de eerste leugen van de satan dat je zeker niet zult sterven. Geloof God! Geloof dat de Bijbel leert dat God ons, sinds de zondeval, de keuze tussen leven en dood heeft voorgelegd. Kies voor het leven, opdat u mag leven!

Gepubliceerd in mei 2021